

Panna Vanderlip milijonus turi,
Ant kurios europizski lordai žiuri,
Geidže su jiaja apsiapčiuot,
Tytulą už milijonus atduot.

— Kur yra lordas?

TEISINGYSTE GAUSEI UŽSIMOKA.

Tu meti su duona
O jiai ant tavęs su akmeniu!
Priežodis.

— O kodel tu Jokubai ne prisizerei aukso, jagu ten buvai? — paklausė kas toks ti ezuodamas.

— Ba ne norejau kaip ko kis palakis apieit mano kapitoną — atsakė Jokubas stazė. — Kas duota žodi ne da laiko tas ira pabaigtas latras, o asz tokiu ne esmiu. Nes da bar pasibaigė mano tarnista, turiu ant kelones pingus ki szniye, o per tai hurra! rito kelauju in Kalifornije.

— Hurra! hurra! Mes su tavim Jokubai! — szauki isz visu szalu ir pasikeli didelis armideris, isz kurio Tamas negalejo daug iszpraest. Ant galo biskuti apsimalszino, stoji vienas geriau iszrodantis laivoris ir atsiliepi tai szdzėis:

— Gana tuju kliksmu! asz noretai ant galo daziotie, ar tame ira norint kiek teisebas. Pasakikie Jokubai, nes davad nei ir be szposu, ar tikrai ira teip daug Kalifornijoje aukso? — Tikekie man Martine — atsakė Jokubas. — Budamas San Franciske, pirmaeilam mieste Kalifornijoje, prisizurejau ir prisiklausiau tokiu daigtu, jog ne galima tiket. Daugi be jeszkojotu aukso eurinko sau usz keli nedeli tiek aukso, jog stojosi turtingais.

Visi ta pati pasakojo, jog tasai auksas ne greitai iszsi baigė, o ne viena diena ne pra eina, kad ne ateitu gandas apie nauja suradima aukso. Asz sa vo akimi mazciau zmogu, ku ria vienoje dienoje pririnko aukso suvisz usz du tukstan czius doleriu. Buvo tai didelis gilukis del juo, kokis ne ko ž nam ateitako; o ant galo visi kalbis, jog zmogus ne tingini gali ant nedelos padaritie tuka tanti doleriu. Dabar zinotie tik ra teisebe ir koznas tegul daro kaip nori; o ka asz tai da kar ta sakau, jog kelauju in Kalifornije.

— Asz teipos-gi! Asz teipos-gi — atsiliepi kelolika bal su.

— Kad tikrai turetie piningu ant kelo! — atsiduso kokis tai jaunas laivoris.

Tame diratelejo Tamas nete cze ant stinrinko "Tetidos" ir labai persigando isz juoje permainos: Veidas Burkes buvo kaip drobė pabalas, akės žibė jo kaip vilko, net prakaitas ant veido uszspiles. Ant kart paszoko ir izbego kaip piktos dvases pristotas, ne nuzelges ne Tamo, kuris girdejo aizkei, kaip kalbejo: — Virai in Kalifornije, kol kiti in tenais ne pribus! Priversime jin, ja gu ne nores gervalei!

Tamas labai in galva muzi ta ka girdejo, uzmokejo uz stik la alaurs karzemoje ir iszbego paskui stinrinka, nes tasai jau kur ten tarp zmoniu dingo. Pa meti jeszkojas, nes tuojaus pra dejo misli apie tai ka girdejo isz lupo Burkaus.

— Cze ira tikrai — pamisi jo Tamas, — Burke cze misli

na apie kokia piktibe. Geis mas aukso guja jin in Kalifornije, o kad ne turi piningu ant kelones, tai nores prikaltint laivorius ir priverst kapitona, idant plauktu in San Francis ko. Teip, asz ne blustu, atme nu juojo planus, nes ka cze pra det, kad sumaiszit pedas? Bus geriause, jagu apaskiu tai ka pitonui, o jis jau zinios, ka pa daritie, Nes kur jin surast?

Zinojo Tamas, jog jeszko tie kapitona po miesta, bus ant tuszcio, pastanavijo per tai laukt ant juojo pristovijo. Be go adinos, ant galo ir — eutemo o kapitono ne girdet, reikejo gi ses tie in valteie ir sugrizt ant laivo "Tetidos".

Ant laivo ne buvo givos dvases, ne jokio sargo, kaip tai ira papratimu, tai ira papra timu, teisingai tada Tamas mis lino, jog Burke jau darbszauje prikaltinime kitu laivoriu ir tame izgirdo vienoje kajutoje (kambarije) sznabdzancius balsus.

Ten tai buvo susikuopinia visi laivorei ir patempias au sis girdejo kalbanti, Burke, ku ris labai aizkei ir drasei pasa kojo apie ta viska ka girdejo karzemoje apie didelus skar bus Kalifornijoje. Tamas pris linko ant pirsztu prie duriu ir temina ant kozno szdzio.

— Tiktai brolei daugiau ge ro noro, — kalbejo Burke, — o usz keli meneu galime sto ties turezeis, o paskui givent laimingai viso pilni!

— Nes kaip in ten gauties? — tarsi vienas isz laivoriu. Juk kapitonas mus pasamdi del sa ves ir ne nores ne vieno atleis tie?

— Isz tikro ne nores, — atsa ki Burke, — nes galima jin priverst!

— Kvarabai tas prisiduot, — davadi antras. — In Kali fornije szmotas kelo no czion o isz kur isime pingus ant kelones? Asz po teisebei ture tau akvata in tenais nukelaut, nes be pingingu turesu pasilik ti. Sparnais ne nulekau o ir in te nais nukeleves oru ne givensu. Teip man tas viskas iszrodo!

— Man rodoei, — atsiliepi Burke pusbalsei, — jog kad tik tai mes noretume tai galetu me ant puikaus laivo gauties tiesok in San Francis ko!

— Sapnuoji, daugiau nie ko! — Akivas esmiu kur gau siva laiva. Tau auksas visas smegenas sumaiszi — atsiliepi keli laivorei.

— Paklausikie tikrai ma nes — atsakė Burke, — paskui darikite, kaip sau norite.

— Kaip tik szciezonais par duosime tavora, o jagu ne par duosime visko, tai kapitonas tikrai nores plauktu tolin in va karus. Iszplauksime isz pristovos, o kaip jau bus toli no New Yorko, teip, jog nereika lausime ko bijoties, tada pasa kisime stazėi ko mes norime. Jagu tiks ant to, tai gerai, o ja gu ne, tai uzdarsime in kamba ri. Tada bus priverstas pave lit ant visko ir teip nuplauks ime in Kalifornije!

— O niekszi! — tarsi in sa ve pusbalsei Tamas isz nenoru.

Izgirdo tai Burke, ba buvo viei nutilia, o norint ne dagir no ka kalbejo, norejo iszbegti

isz kajutos, kad sztai Tamas ineina in perskira kaip rodos nieko nezinodamas, linksmas ant pazuiros ir pasveikino laivorius, kurie susimaiszia ziure jo ant juojo.

— Ka tas zenklina, jog su ziurote kaip ant vilko? tarsi linkamai, — Ar gal ir mane no retumete prisileist prie dalibu juso puikiamie uzmanime?

— Kokiamie uzmanime? — paklausė Burke suraukias kak ta, ziuredamas bjaurei ant Ta mo.

— Na zinoma in Kaliforni je, — atsakė Tamas su szaipu. — Butu tai labai bjauru isz ju so szalies, jagu mane noretu mete iszskirt, jagu zinotie, jog esmiu biednesniu no jus ir be akvatos tarnaut kapitonui.

— Isz kur zinai apie muso mierius? — klausė tolaus Bur ke su piktumu ir buvo gatavas koznoje valandoje ant Tamo szokt kad jin nudet.

Isz kur zinai apie tai? Tai ve, didelė daigto! Stovejau prie duriu apie puse adinos ir viska girdejau. Juso tai kalte jagu manes nematote. O dabar ka asz jniemim pasakiesiu; esat labai ne atsargie, ba jagu ant mano vietos butu ta viska kapitonas girdejas, tai gerai ant vieni kitu susiergelevia, ba visi apie tai zinojo, jog Ta mas buvo loskoje pas kapitona o per tai neisziukejo jiam. Stiri ninkas Burke suprato ant jin ju akiu, ba jiejei mislina ir at vire tarsi:

— Brolei! tasai vaikiozas gali del mus but pavojingas, asz jiam netikui ir butuo to sios nuomones, kad jin kur nu det!

Visi laivorei konia buvo to sios misles, tiktai vienas usz stojo uz Tama ir tarsi:

— Ne vienas ne driskite jio jo pirsztu dalipet, ba jagu manes ne paklausisite, tai asz ne ne noru prie jus pristot!

— Bene czion kas sake apie uzmsuzima? — tarsi Burke. In vales bus, kaip jin uzdarisime ant ilgiu, kol ne iszplauksime ant pilnu mariu.

— Gerai! uzdarikime jin — paszauki keli balsai.

Tamas atsispirinejo, praszė grazei, nes nieko ne maczino Laivorei nutempi jin gilei in laiva, kur gulejo kambareljie visokie seni daigtai, davi jiam ten valgit visoki valgiu ir uz dari jin. In adina atplauki valtis, kapitonas linksdume iszejo ant laivo, o stinrinkas su paprastu nusizeminimu pri emi jin, o kapitonas kalbejo in stinrinka:

— Ne usztruksime czionais ilgai ba netiketiniai pardaviau visa tavora.

— Tai da geriau, — ponas ka pitone — atsakė Burke su vel nuodu dzaugumu. — Velinu to visko isz szirdies! O ka pa kui pradesime?

— Ka pradesime? Sugrizzime in Nauja Orleansa, — atsa ki kapitonas. — Dziaugiuosiu jog galeu spakainei pas det koki laika namieje ant farmos Kol laiva prikrausiu, mislinu da kitokius reikalus atlikt, o paskui leisuosi namon. Tiknuo si, jog ir tau, Burke, norisi na mon!

— O, man vis tiek asz ant visko taikausi, — atsakė stiri ninkas, asz tiktai bijau, jog laivorei rugos, ba mislinu tu retie ilges ne kelone.

— Jiejei ant to nieko ne trotais — atsakė kapitonas. Pasakikie jems, jog asz jems uzmokeu uzdarbi uz astuonis menses.

Burke nudavi labai linksmu ir nuolatos laizesi priez kap itona.

— Gana to! pertrauki kap itonas. — Asz teisingai su žno nimis apsiejiau. O kur Tamas? Prisiunsk jin in mano kajuta!

— Ar Tamas? — paklau si Burke, nuduodamas diva.

— Ar ne pribuvo daugiau su ponu kapitonung

— Ne.

— Tai vaikiojesi kur po miesta, ba da lig sziolei nesu grizo.

— Tai izdikelisi! — suniur nejo kapitonas. — Kaip sugriz t pasakisi man!

Tai pasakias, nusidavi in sa vo kajuta nes ant tuszcio lau ki pareinancio vaikino. Ne

sugrizo viena ir antra diena, isz ko kapitonas labai nerima vo.

— Da atiras, ramino Bur ke kapitonu. Tai da jauras tai ne turi proto kaip reike. Gal surado ligius sau draugas, tai lebanje sau!

— A-z ne mislinu to, — ta ri kapitonas stazėi. Tamas ne ira lengvamisla, ne pagaditas vaikinas. Bijausi tiktai, ar jis nepatikio kokia nelaime. Es miu tikrai nerimastije ir liep siu po miesta jeszko tie.

— Jeszkokie juojo, nes ne greitai surasi, — pamislino szdzėi Burke, matidamas, jog kapitonas tame mierije iszsi rengi in miesta.

Kelos dienos praejo be jesz kant nuolatos. Ant galo lai vas "Tetis" likosi prikrautas visokeis tavorais reikalingais del plantacijos o ir kitokeis ta vorais.

Ne viena vakara priez isz plaukiant stovejo kapitonas su siraukias ziuredamas int szale miesto, ir vis mislino apie Ta ma.

— Nepaimtas daigtas kal bejo in save — Turejo uz tie tie kokia norint nelaimi, Ta mas turejo per dideli prisirizi mas prie manes ne galejo isz geros vales aleps tie.

O ir asz jin pamilejau! Tai jis pirmu tinis turi taji giluki, o jokis ki tas; paemi mane usz szirdies ir per tai permains mania. Ir tai tame laike, kada jiam norejau priez jin atverta savo szirdi ir atsimoketie uz prilankuma, dingo kaip vandenije. Isz tik ro ne suprantu to.

— Ne parnezėi jokios zinios apie Tama, — paklauso Bur kes kuris tame laike buvo su grizias isz miesto.

— Ne jokios pone! — atsa ki Burke, sutraukdamas pe cezis. Matomai nuboda jiam gi venimas ant laivo ir jiam g. Galas galu turejo butie niekai vaikas.

— Asz teip nemislinau apie jin, ba jau esmiu persitiki rinias isz juojo, — atsakė kap itonas. — Kas bus tai bus, vienok mastau, jog nieko ne maczis ilgiu czion laukt. Ri to anksti jagu bus geras oras iszplauksime; atsimink Burke butie pasirengusiu visame.

— Bus viskas gerai, pagal nora pono kapitono, — tarsi stinrinkas, o kapitonas nusida vi in savo kajuta kurioje be Tamo labai bodejosi.

Toje valandoje da jisai m lejo Tama. Nes ne trukus ne miles suvis.

Laivas "Tetis" isz plauki jau ant pilnu mariu, o stiri ninkui rodei, jog jau uzejo tinka ma valanda ant iszpildinimo savo ne doru planu Stinrinkas kalbejo in savo draugas — turi savo kajutoje szimta tuka tancziu doleriu. Kad mes tais seis pingingeis pasidalitume, tai koznas turetu pusetina tur teli ir galetu koki andeli uszi det.

Akes laivoriu prazibo geis mu, o vienok ne galejo ant vie nas kito akiu pakilt.

— Ko da mislinate ilgai kalbejo stinrinkas Burke. (Toliaus bus.)

Ar Keliausite i Lietuva?

MES pastikime Jumis priebunant i New Yorka ant diplo.

MES dastatisme Jusu bakus ant laivo.

MES duosime Jumi nakvine.

MES pastorosime del Jusu paszporta.

MES palidiesime Jumis ant laivo.

atsizaukite i Eastern Transfer Co.

(A. BALTIEJUS, Prezidentas)

128 Cedar Street, NEW YORK, N.Y.

Agentus teipgi uzprasome siusti pasazierius pas mus, o bus kuonu graziausiai aprupinti.

M. VARZINSKAS Lietuviziskas Fotografistas

295 E. Centre St. Mahanoy City

Puikiai ir pigiai uztraukia visokias Fotografijas

Pasidaro Didelias Fotografijas in maile ir in laide in Reimane.

Kompozicija i t. t. Pariduoda visokias Reimanas

Mano szirdeles yra bobu kvailu, Jog prisipazinstu prie svetimu klaidu,

Tiktai isz kokio pleiso apie bobas pamynek,

Tai tik klansyk: Boba atsizauke Pasitempus kauke,

Jog tai ant josios paduota, Ir reikalanje, kad butu iz duota.

Isz maiszo yla iszlenda, Ir tai visada; Ir zirkles atsiliepe visada,

Kada muzsi su ranka in stala.

Kas isz to bus, Jago teip kyla Dubojus?

Bobas isz proto iszeja, In kitas stubas nuejna, Liezvius neszoja,

Naujenas renkioja. Vakarienes vyrams ne paga mina,

Gere alu, guzute o ir vyna, Ten dangel randasi ne labu, Girtuokliu bobu.

Dabar da nutylesiu, Ant kito karto padesi,

Nantike, dvi grinorkos atsi rado,

O ant amerikonu jau iszrodo, Viena stora ir mazesne, Antra angzta ir plonesne.

Po karzemas su vaikynais valkiojesi, Szoka ir giart provijesi

Ne paise ant gavenios, Ne ant Velyku pirmos dienos Vienas vaikynas in karzema atejo,

Ir mergina pabuciuot norejo, Teisybe, pabucziavo, Nes ant juoko pasilikit gavo; Mergina vaikina uz kaklo paeme,

Ir szliskezei apveme.

Konektike tris merguzes uz tikau,

Tiktai apie jiaises dazinojau, Kad niekam ne tikusios, O prik tiek dydeles valkatos,

Daug apie jiaises ne paduosiu, Tiktai kas svarbiausio padai nuosiu,

Yra tris merginos, Labai szirdeles mandros.

Ant lietuvizsku szoku neejna, Tiktai pas anglukus nulenda, Tai-gi szokti ne moka,

Kaip szarkos ant tvoros, teip josios szkos.

Zinoma ir . be sporteliu ne ap siejna,

Tankei su tuom mergincm pas anglukus nulenda,

O kada piningu karta ne tu rejo,

Merginos nuejo, sportelei uz duriu stovejo.

Apie tenaitines sorkes nuty lesiu,

Da tuom kart nieko ne kal besiu,

Ant szedien uztylesiu.

Del juo ka myli skaityt.

Malonus Redaktoriau "Saules" Pasirizisjau daneszti savo nuomone, jogei man teip pa tinka "Saule" kad kaip tik gauau laikraszti tai tartum kokia dydziause dovana aplai kiau. Uz tad esmu pasizven tes geriaus luosa laika praleist ant skaitimo ir paraszimo vi soki pasakeliu ir kitoku nau dingu straipsniu del naudos kozno skaitytojus ne kaip praleist brangu laika ant viso kiui niek niekui. Daneszu del visu skaitytoju, kad zinotu, kiek tai per skaityma zmogus gali ka nors iszmokt, teip ir asz sudeu szitas pasakeles kaip pamokinima del savo draugu, kurie gal ne intikes, kad zmogus mazmokantys ga letu kokia pasakele pats isz savės suraszyti, nes perskaite mano rasztelus pripazins kad kalbu tiesa.

Su gudone A.W. Pogorzelskis Zemiau talpynam pasakaite paraszyti per pona Pogorzels ki isz Clevelando:

"Kas valgs, tai man nors acziu pasakys."

Kitados gyveno darbusz ukininkas kuris per savo dy deli darbuszuma dasidirbo dy delu turtu, o kad jau buvo pa senes ir mazai turejo rupintis apie gaspadoriste o daugiau apie mirti. Bet budamas in prates kone per visa savo gy venima prie darbo, geide ne praleist savo liuosu laiko ant tinginavimo, teip ir dabar ka nors tokio turejo dirbti, o nors jam ne reikejo nieko dirbti bet tankei sau mislin davo: "jagu man dabar ne rei kea, tai norint mano vaikai arba anukai isz mano darbo pasinaudos ir tures vaisi, o no rints uz tai pasakys kada" acziu.

Karta senelis ejdamas per lanka, patemino pakelije au gente jauna obeleite isz ku rinios gali iszangti kada pui kus medis ir skanus vaeai. Senelis tuojaus emosi prie dar bo, geisdamas obeleite iszskati ir parneziti namon parodyt sa vo locnam sodo. Tuojaus pra dejo kasti atsargei idant nesu gadyti maziausios szakutes ir teip prisidirbo senukas kad net visas prakaitavo.

Seneliu bekasant, adbe go pas jin anukelis Zigmantukas, deszims metu senumo bernu kas, uzduos nuo greito begi mo vos istare:

— Pasakyk man dieduk, ka cze darai?

Senukas sustojo kasti, apsz luoste prakaita nuo veido, ap sake mazam anukeliu ka keti na daryt su medeli.

Zigmantelis iszsklausė se ne lio apsakimo, pradejo juoktis ir prakalbejo:

— Juokai mane yma die duk, kad tu da tvirtas sulauki ti vaisiaus nuo to medelio val gy, da turetum da tiek ant svieto pragyvent kiek jau pra gyvenai.

Senukas padejas ranka ant peties Zigmuntelio tare jam:

— Milmos mano anukeli, matau kad da tu turi jauna prota ir mazai suprantu atejte, nes asz tau iszaiszkinsiu del ko asz medeli pasodinau. Zino ma, esmu jau pasenes, tai koz nas tai numano, kad gal nesu lauksiu tosios dienos, idant valgyt vaisius nuo szito me dzio. Nes po mano mirimu at si ras tokis ka valgsy ir man uz tai nors pasakys "acziu".

Zigmantas suprato pamoki nima senuko, kad ne reik vie tik sau gerai daryt, nes reike stengtis idant daryt gerai ki tiems ir kad tava darbas pasi liktu ant atminties kitiems ka da zmogus jau silksy amzi nam atsilsi.

Zigmanteliu ne reikejo ilgai laukt pakol senuko szdzėi isz spilde. Uz keletoles metu, geresioji puike obeleite isz ku rinu valgydamas gardzius obuolus atsimindavo senuko szdzius, kalbedamas dangeli kartu apie tai savo dragams, o norint senelis jau nuo senei silsejo kape, nes jo szdzėi ne mire. Zigmantas jau budamas yra tankei apie tai primindavo savo vaikams norints asz ne valgsyiu, bet tas, ka valgsy, pasakys man nors "acziu."

SEVEROS LAXOTONAS

yra tam tikras sutaisytos kudikiams, vaikams ir silpno kuno sudejimo moterims vaistas nuo invarių zarnu ligu ir viduriu sudejimo.

Pagelbeja virszkinti, pataiso surugusius vidurius labai savelniu budu paragina kepenis veikti, reguliua laukan ejima.

Preke : 25c.

Kudikis Verkia

jis neramus, metosi, nemiega todel, kad nesvie kas vartojin diegliai, kad skauda vidurius o visa to priezastis yra neatsakomas penėjimas. Nekenksmingas bet labai pagelbingas nuo tokiu ligu kudikiams vaistas yra

SEVEROS RAMINANTI LASZAI.

(SEVERA'S SOOTHING DROPS)

Preke : 25c.

Burna valiai uzlaikyti tureti malonu kvepavima, sveikus dantu smagenis, gydyti kataro paliestus kvepuojamuosius organus ir jos sveikus palaikyti galima geriausiai vartoti

SEVEROS ANTISEPSOL.

(SEVERA'S ANTISEPOL)

Preke : 25c.

Galima gaut visur, kur tik yra Aptieka.

Reikalunkite tiktai su severos parszu, nekitokiu.

W.F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS, IOWA

PARASYK man sendi, ritoj gausi lietuvizska Katiloga; geriausiu armoni ky, koncerting, klernetu, smuiku, triubiu, lietuvizku knygu ir nuo kitokiu smulkiu daiktų prie manes gaunamy.

Jegu jau turit mano Katiloga nr. 8, tai meldziu apsielstiuloti iszo sendi reikalavimus su daigtu, o uz pora dienu gausite jiną in namu be jokio klapo. Per 10 mety uzsimu sia prekybe ir, todel turin gaeinanti praktikos ir teisingai iszpildau uzakimus per pacta arba ekspresu greiciausi. Adresas: M. J. DAMIJONAITIS, 812-814 W. 33-rd St., CHICAGO, ILL.

PARASYK man sendi, ritoj gausi lietuvizska Katiloga; geriausiu armoni ky, koncerting, klernetu, smuiku, triubiu, lietuvizku knygu ir nuo kitokiu smulkiu daiktų prie manes gaunamy.

Jegu jau turit mano Katiloga nr. 8, tai meldziu apsielstiuloti iszo sendi reikalavimus su daigtu, o uz pora dienu gausite jiną in namu be jokio klapo. Per 10 mety uzsimu sia prekybe ir, todel turin gaeinanti praktikos ir teisingai iszpildau uzakimus per pacta arba ekspresu greiciausi. Adresas: M. J. DAMIJONAITIS, 812-814 W. 33-rd St., CHICAGO, ILL.

PARASYK man sendi, ritoj gausi lietuvizska Katiloga; geriausiu armoni ky, koncerting, klernetu, smuiku, triubiu, lietuvizku knygu ir nuo kitokiu smulkiu daiktų prie manes gaunamy.

Jegu jau turit mano Katiloga nr. 8, tai meldziu apsielstiuloti iszo sendi reikalavimus su daigtu, o uz pora dienu gausite jiną in namu be jokio klapo. Per 10 mety uzsimu sia prekybe ir, todel turin gaeinanti praktikos ir teisingai iszpildau uzakimus per pacta arba ekspresu greiciausi. Adresas: M. J. DAMIJONAITIS, 812-814 W. 33-rd St., CHICAGO, ILL.

PARASYK man sendi, ritoj gausi lietuvizska Katiloga; geriausiu armoni ky, koncerting, klernetu, smuiku, triubiu, lietuvizku knygu ir nuo kitokiu smulkiu daiktų prie manes gaunamy.

